

Stk. 4. Bidraget med renter kan inddrives ved udpantning efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v.

§ 10. Arbejdsministeren fastsætter regler om

- 1) anmeldelse af krav over for fonden, herunder frist for indgivelse af anmeldelse,
- 2) hvilken dokumentation, der skal medfølge anmeldelsen,
- 3) fondens behandling af krav og
- 4) udbetaling fra fonden.

§ 11. Fondens administreres af Arbejdsmarkedets Tillægspension, jfr. kapitel VII i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 12. Har en lønmodtager givet fonden urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for udbetaling fra fonden, kan beløb, som er modtaget med

urette, kræves tilbagebetalt af lønmodtageren.

§ 13. Loven finder anvendelse i tilfælde, hvor behandlingen af arbejdsgiverens bo anses som begyndt eller hvor virksomheden ophører den 1. april 1972 eller senere.

Stk. 2. Garantien omfatter dog også krav på feriegodtgørelse optjent til brug i ferieåret 1972-73, selv om behandlingen af arbejdsgiverens bo anses for begyndt eller virksomheden er ophørt før 1. april 1972.

Stk. 3. Til dækning af fondens forpligtelser indtil 1. april 1973 bemyndiges arbejdsministeren til at stille de nødvendige midler til rådighed som lån af statskassen. Lånet forrentes med 1 pct. over Nationalbankens diskonto og tilbagebetales med halvdelen 1. april 1974 og resten 1. april 1975.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lønmodtageres sikring af lønkrav m. v. i tilfælde af en arbejdsgivers konkurs eller betalingsstandsning i øvrigt, hvor en virksomhed ophører, kan ikke anses for tilstrækkelig og bør derfor udbygges.

Det af arbejdsministeriet den 12. maj 1967 nedsatte udvalg om arbejdstid og ferie pegede i sin i september 1968 afgivne redegørelse på muligheden for at etablere en særlig garantiordning for feriegodtgørelse og henstillede, at der af arbejdsministeriet nedsattes et udvalg til overvejelse af spørgsmålet.

Ved skrivelse af 14. oktober 1968 nedsatte arbejdsministeriet et udvalg med den opgave at overveje det ønskelige i etablering af en særlig garantiordning til sikring af feriegodtgørelse i tilfælde af konkurs m. v. og at overveje det ønskelige i at tilvejebringe et under hensyn til den siden ferielovene af 1938 og 1953 skete udvikling tilrettelagt system til afløsning af postvæsenets feriemærkesystem. Udvalgets arbejde er ikke afsluttet.

Efter de tidligere regler i konkursloven var krav på løn m. v. privilegerede på lige fod med en lang række privilegerede fordringer navnlig skatter og afgifter.

Ved lov nr. 332 af 18. juni 1969 om ændring af lov om konkurs bortfaldt privilegiet for krav på skatter og afgifter, således at fordringer på løn og andet vederlag, på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, på godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet og på feriegodtgørelse alene skal vige for boets massekrav.

Ændringen af konkursloven indebar, at lønkrav m. v. i tilfælde af en arbejdsgivers konkurs m. v. dækkes i større omfang end efter den tidligere konkurslov.

Der kan imidlertid stadig blive tale om alvorlige tab for lønmodtagere i konkurstilfælde samt i øvrigt i tilfælde af betalingsstandsninger. Ikke mindst i de senere år har bl. a. strukturændringer og omlægning af arbejdsprocesserne inden for industri og håndværk bevirket, at mange virksomheder har måttet give op, hvilket har haft til følge, at mange lønmodtagere ikke har fået fuld dækning for tilgodehavende løn m. v.

Hertil kommer den afgørende rolle, tidsfaktoren spiller. Selv i de tilfælde, hvor lønmodtagernes krav helt eller delvis dækkes, tvinges lønmodtagerne som regel til at vente temmelig længe på at få deres tilgodehavende. Når en virksomhed ophører på grund